

BATILAVRUPA'DAKİ FAALİYETLERİMİZ ÜZERİNE" TESTLERİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

"Batı Avrupa'daki politik faaliyetlerimiz üzerine" testlerle yeni bir tartışma başlatıldı. Hazırlanan testlere baktığımızda şimdiye kadar söylenenden çok farklı şeyler olduğunu görüyoruz. Özellikle göçmen işçi alanında, Batı Almanya merkez alındığı için her ülkenin somut koşullarına uymayan görüşler çıkıyor.

Politik faaliyetin amacı çok net biçimde saptanıyor. Amaç Türkiye'ye yönelik olması, hence bu doğru. Ancak öte yandan göçmen işçi çalışmalarına ilgili olarak, göçmen işçileri yaratan ülkedeki demokratik hareketlere yönelmek gerekir" deniyor; ki daha önce göçmen işçilerle ilişkin yaptığımız "kahulük" raporumuzuna bağlı olarak bu da doğru. Bu noktadaki sorun, göçmen işçiyi hem ülke demokratik hareketlerini yönlendirip hem de Türkiye'ye yönelik dayanışma ya sekmenin ortak noktasını, bağını kurabiliyor.

Ölçüdeye katkıda bulunmanın yolu olarak işçi noktası belirletiyor: dayanışma, göçmen işçi alanı ile bulunduğumuz ülkedeki hareketlere katkı. Farklı bir şey söylenmiyor. Geçmiş pratiğe bakıldığında ise ilk iki noktadan az ya da çok bir şeyler yapıldığını ancak üçüncü noktada bir şeyler yapmayı için çok fazla çaba harcanmadığını düşünüyorum. Bunun başlıca iki nedeni var; birincisi, bu örgütlere karşı çıkarıcı yaklaşımlarımız, yalnızca iktidardayız olduğumuz zaman ilişki kurmamız, ikincisi de komünist partileri de dahil bu hareketleri küçümsememiz. Bu tür yanlış tutumlar birakılmamalı, bu örgütlerle hem dayanışma hem göçmen işçi

çalışmaları temelinde tutarlı, dengeli ilişkiler kurulmalıdır. Herkes belirtmek gerekiyor, te2lerin herkesi başında, ~~aynı zamanda~~ burada bulunma nedenlerimizden biri olarak seçilen "barış ve demokrasi" mücadelelerinin uluslararası niteliğe kazandığı ve bizim de ~~başta~~ bu yüzden Avrupa'da faaliyet yürüttüğümüz Libine katılımıdır. Evet, barış ve demokrasi mücadelelerinin uluslararası niteliği vardır, ama bunun için bizim katılıp Batı Avrupa ülkelerinde faaliyet göstermemiz gerekiyor, en iyi katkı herkesin kendi ülkesinde vereceği mücadeleden ilerde alınmasıyla olacaktır.

Geçmişte dayanışma ve geçmiş işçi çalışmalarının birbirinden kopuk olduğu doğru, ama bunun nedeni bunlara ayrı ayrı alanlar olarak algılanması değil bence, bizim pratiğimizle ilgili. Bu iki alanı bağlamanın yolu geçmiş işçi işindeki çalışmalarımızı geliştirerek, geçmişleri dayanışmayı detaylıca yönlendirmekle olur. Ama yapılan dayanışma çalışmalarına bir bakarsak bu konuda bizi çok ilgilendirenin geçmiş işçinin dayanışması değil uluslararası dayanışma olduğunu görürüz. Biz hep ~~uluslararası dayanışma~~ uluslararası dayanışmanın dikkatini geçmeye, Avrupa'nın toplu göstermesini sağlanmaya çalıştık. Ayrıca iki noktaya işaret etmek istiyorum. Avrupa'da dayanışma örgütlemek için Türkiye'de de aktif bir çalışmanın, eylemlerin olması gerekiyor. Türkiye'de eylem olmadığı sürece buradan dayanışma

göstermek hem zor hem de Türkiye demokrasi hareketini bir tek Avrupa'nın desteğiyle yükseltmek mümkün değil. İkinci nokta ise şu: Bizim Avrupa'daki faaliyetlerimizin amacı olarak da belirttiğimiz gibi amaç, "Türkiye demokrasi ~~halkları~~ güçleriyle dayanışma", ancak geçmişteki çalışmalarımıza baktığımızda yine görüyoruz ki bir Türkiye demokrasi güçleri için çok fazla bir şey yapmıyoruz, dayanışmanın asıl temeli TBKP'nin eylemleriyle ilgili. Bu konuda çok açık bir örnek, cezaevlerinde 2000 kişi aşlık grevi yaparken bizim hiç bir tepki göstermememizdir. Bir tek yasal komünist parti temelinde dayanışma ile Türkiye demokrasi güçlerine çok fazla katkıda bulunabileceğimizi sanmıyorum.

Tezlerde açıklanan ileri sürülen en yeni görüş partimizin yürüttüğü yasallaşma mücadelesine bağlı olarak, partinin Batı Avrupa'da da yasallaştırılması düşüncesidir.

Bence yasallaşma mücadelesinde temel olan Türkiye'dir. Batı Avrupa'daki örgütler zaten yarı legal gelişiyor, daha legal olunca yarı da legal yapılar kurulunca (bu konuda en cesur örneği Yeni Yol'da Ekrem Konuk yoldan geliyor:

"... statüsündeki olur, Federasyon yarı da girişim ~~statüsü~~ statüsünde mi olur, önemli olan bu değil. Her ~~örgüt~~ yasal örgüt gibi programı olmalı. İşte bu program özlemimizi çektiğimiz belge olabilmeli. Tüzüğüne göre kongrelerini yapmak, ...") daha yararlı olacağı görüşünü doğru bulmuyorum. Neye daha yararlı olacak

Dayanışma gelişmesine mi, göçmen işçi gelişmesine mi?

İliski içinde olduğumuz yabancı örgütler de göçmen işçiler de bizim kimliğimizi zaten biliyor. Ayrıca var olan legal olanaklardan ~~çok~~ şimdiye dek hep kullanmaya geçtik, ve daha iyi kullanmanın yollarını da her örgüt kendisi aramalıdır. Ama bu parti örgütlerinin arayışı olmalıdır. Buna uygun ayrı bir örgütlenme biçimi ya da parti örgütleri dışındaki bir anlayışın (vakıf, federasyon gibi) yararı olmayacak, tersine bu tür bir ^{yaklaşım} ~~anlayış~~ parti anlayışını hepten bozacak, parti örgütlerinin işlevlerinin azalmasını, giderek dağılmasını getirecektir.

Bu konuda resmi olarak da Batı Avrupa için ayrı bir yönetmelikten (Ei bu ayrı bir toprak demektir, adı ne olurca olsun) söz ediyor. Böyle bir anlayış iki ayrı partiye götürür. Ve bir sonuçta, Avrupada gerçek anlamda "kalıcılığın" komünistlerden oluşan dayanışma ya da göçmen derneği gibi bir örgüt oluşturur. Oysa biz, cumlacımız Türkiye'ye yönelik, aıl yücümüzü oraya yönelmek gerekir diyorsak burada partinin ayrıca yasal olarak örgütlenmesinin amacı ne? Bu konuda kesin tutum alınmalı, özellikle ayrı yönetmek gibi çifte standartlara karşı sıkılmalıdır.

* * *

Parti barını üzerine gelen metin, parti yayınlarının gerek içerik gerek maddi olarak desteklenmesi ve yayınların ~~gerekli~~ satışı, dağıtımı konusunda parti örgütlerinin buntara sahip çıkması temelinde. Bense partimizin yayınların içeriği ve niteliği üzerin